

ΜΥΚΗΝΑΪΚΑ ΕΚ ΡΟΔΟΥ

I. ΜΥΚΗΝΑΪΚΑ ΠΑΡΑ ΤΑ ΚΟΣΚΙΝΟΥ

Όμας ἕξ μικρῶν ἀγγείων (Πί ν. 63 α) προερχομένων προφανῶς ἐκ τοῦ αὐτοῦ τάφου (βλ. ἐν τέλει)¹.

1 (741)². (Πί ν. 63 α ἄριστερά). Τρίτον ἀπίοσχημον ἀποκεκρουμένον μικρὸν τῆς βάσεως καὶ τοῦ χείλους, τὸ πλείστον τῆς μᾶς τῶν λαβῶν καὶ μεγάλα τμήματα τῆς ἐπιφανείας. Πηλὸς τεφροπράσινος ἐσωτερικῶς, ροδόφαιος ἢ καστανόφαιος πρὸς τὰς ἐπιφανείας. Ἐπιφάνεια στιλπνὴ ἐλαιότεφρος. Διακόσμησις διὰ στιλπνοῦ καστανερύθρου πυκνοῦ δικτυωτοῦ ἐπὶ τῶν ὤμων.

Ὑψος 0.208, διάμ. βάσ. 0.07, κοιλ. 0.182, χεῖλ. 0.09-0.11.

Συγγενῆ κατὰ τε τὸ σχῆμα καὶ τὴν διακόσμησιν (mot.³ 57, 2—ΥΕ IIIA) τὰ ἐπίσης ἐκ Ρόδου CV. Danemark (I) πίν. 43, 6 καὶ 63, 6. Ὡς πρὸς τὸ σχῆμα εἰδικῶς συγγενέστερον τὸ ἐξ Ἰαλυσοῦ, British Museum, Catalogue of the Vases (I), 1⁴ A 825 πίν. 10. Πρβλ. καὶ A 823 (ΥΕ IIIA 1/2). Ὅμοιον κατὰ τὴν διάταξιν τῶν γραμμῶν καὶ ταινιῶν τὸ ἐν C. Blegen, Prosymna (II), Cambridge 1937, εἰκ. 473 ἄρ. 925.

2 (739) (Πί ν. 63 β δεξιὰ, 64 α). Ψευδόστομος ἀμφορίσκος ἐλλειπῆς δύο μέρη τῶν τοιχωμάτων. Πηλὸς καστανόφαιος, ἐπιφάνεια ὁμοιόχρωμος ἐστιλβωμένη. Διακόσμησις διὰ βαθυκαστανοῦ. Ἐπὶ τοῦ δίσκου τῶν λαβῶν σπειρα. Κατὰ τοὺς ὤμους τρίγωνα πεπληρωμένα ἀτάκτου δικτυωτοῦ, ὧν δύο ἐκατέρωθι τοῦ στομίου καὶ τρίτον ἔναντι τούτου μὲ ἄλλυσις μνηοειδῶν καμπυλῶν εἰς διπλὴν ἐναλλασσομένην σειρὰν ἐκατέρωθι.

Ὑψος 0.114, διάμ. βάσ. 0.043, κοιλ. 0.105, δίσκου λαβῆς 0.029, στομίου (ἐσωτ.) 0.017.

Ὅμοιόσχημον (F 173⁴, ΥΕ IIIB) τὸ ἐπίσης ἐκ Ρόδου CV. ἔ. ἄ. 61, 9.10. Πρβλ. BM A912 πίν. 13.

Ἡ ἄλλυσις τῶν μνηοειδῶν (mot. 48,8 ΥΕ IIIA 2π) ἀπαντᾷ πάλιν ἐπὶ ψευδοστόμου ἐκ Ρόδου, CV ἔ. ἄ. 61, 15, ὡς καὶ ἐπὶ κυπέλλων ἐξ Ἀττικῆς, βλ. BSA 62, (1947), 36 εἰκ. 15,5 πίν. 9,9.

3 (738) (Πί ν. 63 β ἄριστερά, 64 β). Ψευδόστομος ἀμφορίσκος ἐλλειπῆς τὴν ἐτέραν τῶν

1. Εὐχαριστῶ θερμῶς τὸν τότε Ἐφορον Δωδεκανήσου κ. Ἰ. Δ. Κοντῆν διὰ τὴν προσφορὰν τῆς δημοσιεύσεως.

2. Οἱ ἐν παρενθέσει τριψήφιοι ἀριθμοὶ εἶναι οἱ τοῦ βιβλίου εἰσερχομένων ἀρχαίων τοῦ Μουσείου τῆς Ρόδου.

3. Κατὰ τὸν καθορισμὸν τῶν κοσμητικῶν στοιχείων καὶ τῶν σχημάτων τῶν ἀγγείων ἠκολουθήθη ἡ κατάταξις τοῦ A. Furumark, The Mycenaean Pottery, Analysis and Classification, Stockholm, 1941, εἰς τὴν σχετικὴν ἀρίθμησιν τοῦ ὁποῦ καὶ παραπέμπουν, ἀντιστοίχως, οἱ μὲ τὰ διακριτικὰ mot. καὶ F συνουδόμενοι ἀριθμοί.

4. Ἐφεξῆς BM.

λαβών αποσπασθείσαν πρό τῆς ὀπτήσεως (τὰ σημεῖα προσφύσεως ἔχουν καλυφθῆ διὰ χρώματος). Πηλὸς ἀνοικτοκάστανος, ἐπιφάνεια μελόχρους μὲ πολλὰς ρυτιδώσεις (πιθανῶς ἐκ ψήκτρας). Διακόσμησις διὰ καστανοῦ, ἀραιοῦ κάτω. Ἐπὶ τοῦ δίσκου τῶν λαβῶν τριάς ὀμοκέντρων κύκλων. Ἐπὶ τῶν ὤμων συστάδες ἡμικυκλικῶν καμπυλῶν. Κατὰ τὴν ἀμέσως ὑπ' αὐτοὺς ζώνην ἕξ συστάδες ἀτάκτως τεθειμένων στιγμῶν.

*Υψος 0.105, διάμ. βάσ. 0.056 κοιλ. 0.118 δίσκου λαβῶν 0.032 στομίου 0.028.

Τὸ σχῆμα πλησιάζει εἰς τὸν τύπον F178 (YE IIIA 2δ-B). Αἱ συστάδες τῶν ἡμικυκλικῶν προσεγγίζουν πρὸς τὸ mot. 43, 13 (YE IIIB).

4 (742) (Πί ν. 63 α δεξιά). Προχοῖσκη ἀποκεκρουμένη τὸ πλεῖστον τῆς λαβῆς μετὰ τοῦ στομίου, συγκολληθεῖσα ἐκ δύο τεμαχίων ἑλλιπῆς μέρος τῶν τοιχωμάτων καὶ τῆς βάσεως. Πηλὸς τεφρὸς, πρὸς τὰς ἐπιφανείας ροδόφαιος. Ἐπιφάνεια ἐστιλβωμένη ὠχροφαιος, ἐν μέρει ροδίζουσα. Διακόσμησις διὰ καστανομέλανος, τὸ πλεῖστον ἐξιτήλου καταλιπόντος ἀνοικτοκάστανα ἴχνη, ἡμικυκλικῶν καμπυλῶν εἰς συνεχῆ σειράν, ἐν εἶδει ἀπλοῦ φολιδωτοῦ, ἐπὶ τῶν ὤμων καὶ συστάδων ἀραιῶν καθέτων γραμμίδων κατὰ τὴν ἀμέσως ὑπ' αὐτοὺς ζώνην.

Μέγιστον ὕψος 0.054, διάμ. βάσ. 0.032 κοιλ. 0.064.

Κατὰ τὸ σχῆμα προσεγγίζει πρὸς τὸν τύπον F 179 (γνωστὸν ἐκ ψευδοστόμων ἀμφορέων).

Τὸ « ἡμιφολιδωτὸν » τῶν ὤμων ταυτίζεται πρὸς τὸ mot. 42,4 (YE IIIB-C1).

5 (740) (Πί ν. 63 δ). Πυξίς κυλινδρική⁵ συγκολληθεῖσα ἐξ 6 τεμαχίων ἑλλιπῆς πολλὰ μέρη, ἐν οἷς τὸ πλεῖστον τοῦ λαιμοῦ καὶ τὸ ἥμισυ τῆς μῖας τῶν λαβῶν. Πηλὸς τεφροπράσινος, ἐπιφάνεια ὠχροπρασίνη. Διακόσμησις διὰ καστανοῦ ἐν μέρει ἐξιτήλου καταλιπόντος τεφροπράσινα ἴχνη συστάδων ἐγκαρσίων γραμμῶν ἐπὶ τῶν ὤμων.

*Υψος 0.083, διάμ. βάσ. 0.122.

Παρεμφερῆς ἢ ἐξ Ἐγκώμης BM 1,11 C487. Πρβλ. καὶ τὰς ἐκ Συρίας, F. H. Stubbings, *Mycenaean Pottery from the Levant*, Cambridge 1951, 74 πίν. 16, 8. 9.

6 (743) (Πί ν. 63 γ). Φιάλη συγκολληθεῖσα ἐκ 3 τεμαχίων ἑλλιπῆς ἱκανά μέρη ἄνω. Πηλὸς καστανόφαιος.

Διακόσμησις διὰ καστανοῦ περιθεουσῶν ταινιῶν μόνον.

*Υψος 0.043, διάμ. βάσ. 0.043 χεῖλ. 0.152.

Πρβλ. τὰ ἐπίσης ἐκ Ρόδου CV Danemark II, 56 (55) 4.5. (ἀβεβαίου χρονολογίας).

*Ἐκ τῶν ἐξ ἀνωτέρω ἀγγείων τὰ τέσσερα (ἀριθ. 1, 2, 3 καὶ 5) χρονολογοῦνται μεθ' ἱκανῆς πιθανότητος εἰς τὸ τέλος τῆς YE IIIA περιόδου (YE III A 2δ). Ἐκ τῶν λοιπῶν δύο ἀκαθόριστος παραμένει ἢ χρονολόγησις τῆς φιάλης ἀριθ. 6, ἐνῶ ἢ προχοῖσκη ἀριθ. 4 παρέχει τὴν ἐντύπωσιν προκεχωρημένου YE IIIB ρυθμοῦ.

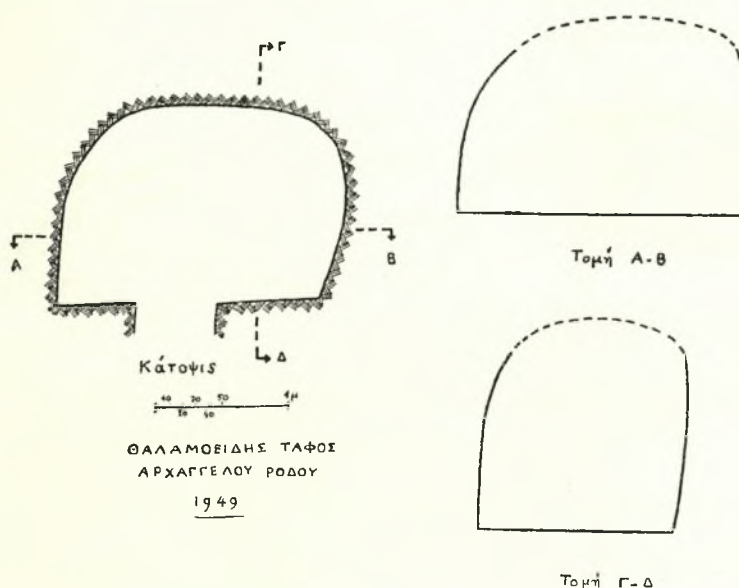
*Ὡστε, ἐξαιρέσει τοῦ τελευταίου τούτου ἀγγείου, τὸ εὔρημα δύναται νὰ χαρακτηρισθῆ ὡς ἐνιαῖον προερχόμενον ἐκ τοῦ αὐτοῦ τάφου, ἴσως μάλιστα καὶ τῆς αὐτῆς ταφῆς τῶν περὶ τὸ 1300 π.Χ. χρόνων.

Πρέπει σαφῶς νὰ υπογραμμισθῆ ὁ σαφῶς ἀνατολικὸς χαρακτήρ τῶν μυκηναϊκῶν τούτων ἀγγείων τῆς βορειοανατολικῆς Ρόδου.

5. Περὶ τοῦ ὀρθοτέρου τῆς ὀνομασίας πυξίδος ἀντὶ ἀλαβάστρου βλ. AE 1952, Χρονικά 26 καὶ σημ. 1.

II. ΕΚ ΤΗΣ ΜΥΚΗΝΑΪΚΗΣ ΑΚΡΟΠΟΛΕΩΣ ΤΟΥ ΑΡΧΑΓΓΕΛΟΥ ΤΗΣ ΡΟΔΟΥ

Ἡ νεκρόπολις αὕτη κεῖται εἰς τὴν θέσιν Μαλά ἢ Πετροκοπιὸ κατὰ τὰ ΝΔ τοῦ χωρίου, ἐκεῖ ὅπου σβήνει ἡ κλίσις τοῦ πρὸς Ν τοῦ Ἀρχαγγέλου βουνοῦ. Ἡ ὑπαρξίς της ἐγένετο γνωστὴ ἐξ ἀφορμῆς τῆς προσκομίσεως ἀγγείων (καὶ μιᾶς μαχαίρας) ὑπὸ τῶν κυρίων τῶν ἀγρῶν, ἐν οἷς οἱ τάφοι, Δ. Ψαρᾶ καὶ Σταυρούλας Κολλιῶ. Κατόπιν τούτου ὁ τότε Ἐφορος Δωδεκανήσου κ. Ἰ. Δ. Κοντῆς¹ ἐπεσκέφθη τὴν θέσιν τὴν 29ην Ἰανουαρίου 1949 καὶ ἠρεύνησε τὸν ἕτερον τῶν ἐντὸς τῶν γειτνιαζόντων ἀγρῶν τῶν μνημονευθέντων

Σχεδ. 1. Κάτοψις καὶ τομή θαλαμοειδοῦς τάφου Ἀρχαγγέλου Ρόδου

χωρικῶν, τάφων² (Σχεδ. 1) ἐξ οὗ περισυνελέγησαν καὶ τὰ ὑπ' ἀριθ. 11-21 τεμάχια. Ἐντὸς τοῦ τάφου παρετηρήθησαν τετραγαμμένα ὀστᾶ ἀνήκοντα εἰς πλείονας μᾶλλον νεκροῦς.

Τάφος Α

1 (244). Ὑψίπους κύλιξ ἀκεραία. Πηλὸς ροδόφαιος, ἐπιφάνεια σαρκόχρους ἐστιλβωμένη. Διακόσμησις διὰ καστανευθροῦ κατὰ μέγα μέρος, μάλιστα ἄνω, ἐξιτήλου, ἀνά δύο, ἐφ' ἑκατέρας τῶν ὄψεων, παπυροειδῶν δεξιὰ κεκλιμένων μὲ ρόδακα μεταξὺ αὐτῶν.

Ὑψος 0.16, κατὰ τὰς λαβὰς 0.162, διάμ. βᾶσ. 0.08, χεῖλ. 0.14.

1. Εὐχαριστῶ καὶ ἐντεῦθεν τὸν κ. Κοντῆν, εἰς ὃν ὀφείλονται τὰ ἐκ τοῦ ὑπ' αὐτοῦ τηρουμένου ἡμερολογίου εἰλημμένα στοιχεῖα τοῦ Σχεδίου 1 καθὼς καὶ ἡ προσφορά τῆς δημοσιεύσεως.

2. Σύντομος σχετικὴ εἰδησις ἐν BCH 73 (1949) 535.

Κατὰ μὲν τὸ σχῆμα πλησιέστερα τὰ ἐκ Ρόδου CV Danemark 53,5 καὶ 52,4, τὸ δευτέρου μὲ παρεμφερῆ διακόσμησιν. Ἀμφότερα ΥΕ IIIA 2ῦ.

Κατὰ δὲ τὴν διακόσμησιν (mot.³ 18, 13, ΥΕ IIIA 2ῦ, ἀσυνήθης παραλλαγή παπύρων) μικρὸν διαφέρει τοῦ ἐκ Μυκηνῶν τεμαχίου κύλικος ἐπίσης A. J. B. Wace, Chamber Tombs at Mycenae (Archaeologia 82 (1932) 17 εἰκ. 8g. ἐνταῦθα (Σχεδ. 2). Πρβλ. καὶ τὸ ἐπίσης ἐκ Ρόδου CV ἔ. ἀ. πίν. 51, 4.

2 (243). Ὑψίπους κύλιξ πλήρης, τῆς ὁποίας συνεκολλήθησαν δύο τεμάχια κατὰ τὴν βάσιν. Πηλὸς ἀνοικτοκάστανος, ἐπιφάνεια μελόχρους. Διακόσμησις δι' ἐρυθρωποῦ, ἐξιτήλου τὸ πλεῖστον κατὰ τὸ ἄνω μέρος τῆς ἐτέρας τῶν πλευρᾶς, τριῶν «μυκηναϊκῶν» ἀνθέων ἐφ' ἑκατέρας τῶν ὄψεων.

Σχεδ. 2. Τεμάχιον κύλικος ἐκ Μυκηνῶν

Σχεδ. 3. Σχηματικὸν ἄνθος ἐπὶ τῶν ὀμων τοῦ ἀμφορίσκου ἀρ. 5

Ὑψος 0.177-0.183 (διαφορὰ λόγῳ κλίσεως κατὰ τὸν ἄξονα τῶν λαβῶν) εἰς τὰς λαβὰς 0.184-0.189 ἀντιστοίχως, διάμ. βάσ. 0.092 χεῖλ. 0.154-0.156.

Κατὰ τὸ σχῆμα (F 257) ὅμοιον τὸ ἐπίσης ἐκ Ρόδου CV ἔ. ἀ. 53,10 (ΥΕ IIIA 2ῦ) μὲ παρεμφερῆ διάταξιν περιθεουσῶν ταινιῶν.

Ὅμοιον ἄνθος (προσεγγίζον πρὸς τὸ mot. 18, 69, III, A: 2y) ἐπὶ ἀγγείων ἐκ Ρόδου, ὡς Anp. 6/6 (1923/24) 250 εἰκ. 154.

3 (245) (Πίν. 65β). Ψευδόστομος ἀμφορίσκος ἀπίοσχημος, ἀποκεκρουμένος μέρος τοῦ χείλους τοῦ στομίου καὶ μικρὸν τῶν τοιχωμάτων, ἔνθα καὶ συνεκολλήθησαν τρία τεμάχια. Πηλὸς ροδόφαιος, ἐπιφάνεια ὠχροκιτρίνη ἐστιλβωμένη. Διακόσμησις διὰ καστανοῦ ἢ καστανερόθρου κατὰ μέγα μέρος ἐξιτήλου, ἔν τισιν, κάτω ἰδίως, ἀπεξεσμένου. Ἐπὶ τοῦ δίσκου τῆς λαβῆς παχύγραμμος κύκλος μετὰ κεντρικῆς στιγμῆς. Μεταξὺ λαβῶν καὶ στομίου γραμμαί.

Ὑψος 0.13, διάμ. βάσ. 0.048 κοιλ. 0.125 δίσκου λαβῶν 0.03.

Τόσον κατὰ τὸ σχῆμα ὅσον καὶ κατὰ τὴν διάταξιν τῶν ζωνῶν ὁμοιοτάτη πρὸς τὰς ἐξ Ἰαλυσοῦ τριώτους πρόχους Anp. ἔ.ἀ. 132 ἀρ. 9 εἰκ. 52 καὶ British Museum, Catalogue of the Vases I, I A890 (=CV Great Britain 7, 287, British Museum 5, πίν. 3, 5 καὶ A. Furtwaengler - Loeschke, Mykenische Vasen, Berlin 1886, 12 πίν. 8, 44), ἀμφοτέρας ΥΕ IIIA 2π κατὰ τὸν Furumark.

Εἰδικῶς κατὰ τὸ σχῆμα πλησιάζει πρὸς τὸν ὀλιγώτερον ραδινὸν ψευδόστομον ἐξ

Ἰαλυσοῦ BM A901 (CV [Great Britain 7, 290], British Museum 5, πίν. 6, 34, F. Stubbings, Mycenaean Pottery from the Levant πίν. 4, 15).

Τὰ ἀνωτέρω τρία ἀγγεῖα, ὁμοῦ προσκομισθέντα, προέρχονται προφανῶς ἐκ τοῦ αὐτοῦ τάφου, ἀναγόμενα καὶ τὰ τρία εἰς τὴν ΥΕ ΙΙΑ 2ῦ περίοδον. Τὰ δύο δὲ τοῦλάχιστον τούτων (ἀρ. 2 καὶ 3) ἀποτελοῦν συγχρόνως καὶ τυπικὰ παραδείγματα ροδομυκηναϊκῆς κεραμεικῆς.

Τάφος Β (Κτῆμα Στεριοῦλας Κολλιῶ)

4 (253α) (Πί ν. 65α ἀριστερά, 65γ ἀριστερά). Ψευδόστομος ἀμφορίσκος ἀποκεκρουμένος μόνον μέρος τοῦ χείλους τοῦ στομίου. Πηλός ροδόφαιος, ἐπιφάνεια σαρκόχρους. Διακόσμησις διὰ καστανεύθρου σχηματικῶν ἀνθέων μὲ δικάμπυλον ὑπερον ἀπολήγοντα ἐν εἶδει βέλους καὶ διπλῆν σειρὰν στημόνων (ὑπὸ μορφῆν ἀκτινωτῶς διατεταγμένων γραμμιδίων) ἐπὶ τῶν ὤμων, πυκνῆς δὲ σειρᾶς γωνιῶν ἀριστερὰ ἀνοικτῶν ἐπὶ τῆς κοιλίας. Ἐπὶ τοῦ δίσκου τῶν λαβῶν πλήρης κύκλος ἐν τῷ κέντρῳ περιβαλλόμενος ὑπὸ ζεύγους κύκλων. Ὑψος 0.09, διάμ.: βάσ. 0.037, κοιλ. 0.09, δίσκου λαβῶν 0.02, στομίου 0.018.

Κατὰ τὸ σχῆμα (F 171, ΥΕ ΙΙΑ2/Β/С1) προσεγγίζει πρὸς τὸ ἐκ Συρίας BM A986 (μὲ διακόσμησιν ζωνῶν καὶ γραμμῶν μόνον).

Τὸ ἄνθος ταυτίζεται πρὸς τὸ mot. 18, 97 (ΙΙΒ).

5 (253β) (Πί ν. 65α δεξιὰ, 65γ δεξιὰ, Σχ ε δ. 3). Ψευδόστομος ἀμφορίσκος συγκολληθεὶς πλήρης ἐκ δύο τεμαχίων. Πηλός ὠχροκάστανος, πρὸς τὰς ἐπιφανείας ροδόφαιος. Διακόσμησις δι' ἐρυθροποῦ, κατὰ τόπους μελανωποῦ, ἀπελεπισμένου μικρὸν ἄνω, «μυκηναϊκῶν» ἀνθέων μὲ διπλοῦν κάλυκα ἐπὶ τῶν ὤμων (Σχ ε δ. 3) καὶ πυκνῆς λεπτογραμμοῦ σπείρας ἐπὶ τοῦ ἀσυνήθως εὐρέως δίσκου τῶν λαβῶν.

Ὑψος 0.12, διάμ.: βάσ. 0.043 κοιλ. 0.109 δίσκου λαβῶν 0.0 στομίου 0.02.

Κατὰ τὸ σχῆμα πλησιέστερος ὁ ἐξ Ἰαλυσοῦ BM A912 (CV [Great Britain 7, 290] Br. Mus. 5, πίν. 6,20) μὲ ὁμοίαν διάταξιν ζωνῶν καὶ γραμμῶν καὶ ἐσχηματοποιημένα ἄνθη ἐπὶ τῶν ὤμων. Πρβλ. καὶ τὸν ἐπίσης ἐκ Ρόδου CV Danemark II, 61,10 (ΥΕ ΙΙΒ).

Τὸ ἐπὶ τῶν ὤμων σχηματικὸν ἄνθος (Σχ ε δ. 3) ταυτίζεται πρὸς τὸ mot. 18, 129 (ΥΕ ΙΙ 3).

6 (253γ) (Πί ν. 65ζ). Ψευδόστομος ἀμφορίσκος συγκολληθεὶς ἐκ 3 τεμαχίων, ἀποκεκρουμένος μέρος τοῦ χείλους. Πηλός καστανόφαιος. Διακόσμησις διὰ καστανοῦ πρὸς τὸ καστανομέλαν, τὸ πλεῖστον ἐξιτήλου, καταλιπόντος ἀμαυρὰ ἀνοικτοκάστανα ἴχνη, διπλῶν ρομβοειδῶν μετὰ στιγμῆς ἐν τῷ μέσῳ ἐπὶ τῶν ὤμων, ἐπὶ δὲ τοῦ δίσκου τῶν λαβῶν σπείρας.

Ὑψος 0.082, διάμ.: βάσ. 0.033 κοιλ. 0.073.

Ἡ διακόσμησις ταυτίζεται πρὸς τὸ mot. 73h (ΥΕ ΙΙΒ).

7 (253δ) (Πί ν. 65δ). Ἀμφορίσκος συγκολληθεὶς ἐκ δύο τεμαχίων ἐλλειπῆς τὸ πλεῖστον τῆς ἐτέρας τῶν λαβῶν, ὡς καὶ μέρη τῶν τοιχωμάτων κατὰ τὴν κοιλίαν. Πηλός ροδόφαιος, ἐπιφάνεια μελόχρους λίαν ἐφαρμένη ἄνω. Διακόσμησις διὰ καστανοῦ πρὸς τὸ μελόχρουν, βεβλαμμένη μετὰ τῆς ἐπιφανείας, ζεύγους ταινιῶν ἐπὶ τῆς κοιλίας, ἐγκαρσίων γραμμῶν ἐπὶ τῶν λαβῶν καὶ ταινίας καθ' ὀλοκληρίαν σχεδὸν ἐξιτήλου ἐπὶ τῆς βάσεως τοῦ λαιμοῦ.

Ύψος 0.056, διάμ.: βάσ. 0.031 - 0.032 κοιλ. 0.059 χείλ. 0.04.

Πλησιάζει προς τὸ Wace ἔ.ἀ. 61 (τάφος 515, 54) πίν. 31 (YE III C 1).

8 (253 ε) (Πίν. 65 ε). Προχοῖσκη με ρωγμὰς ἑλλιπῆς μέρος τῶν τοιχωμάτων τῆς κοιλίας κάτω καὶ τὸ πλεῖστον τῆς λαβῆς. Πηλὸς καστανόφαιος, ἐπιφάνεια ὠχρόφαιος λελεασμένη ἀλλ' οὐχι ἐστιλβωμένη, βεβλαμμένη ἐν μέρει. Ἄβαφῆς καὶ ἀκόσμητος.

Ύψος 0.091, διάμ.: βάσ. 0.027 κοιλ. 0.075 χείλ. 0.031.

Κατὰ τὸ σχῆμα πλησιάζει πρὸς τὸ F137 (III B), γνωστὸν μόνον εἰς μείζονας διαστάσεις.

9 (253 στ) (Πίν. 65 ζ). Σταμνίσκος τρίωτος ἑλλιπῆς ἱκανὸν τοῦ λαιμοῦ μέρος καὶ μίαν τῶν λαβῶν. Πηλὸς ὠχρόφαιος. Διακόσμησις διὰ καστανοῦ, ἐξ ὀλοκλήρου σχεδὸν ἐξιτήλου καταλιπόντος ἀβέβαια τὸ πλεῖστον ἴχνη.

Ύψος 0.094, διάμ.: βάσ. 0.044, κοιλ. 0.09, χείλ. 0.06.

Κατὰ τὸ σχῆμα πλησιάζει πρὸς τὸν ἐκ Μυκηνῶν Wace ἔ.ἀ. 48 (τάφ. 513, I) πίν. 32, με καθέτους λαβάς καὶ ὑψηλότερον λαιμὸν, χρονολογούμενον ἀργά ἐντὸς τῆς YE III B περιόδου.

Σχεδ. 4. Μάχαιρα ὄρειχαλκίνη
ἀρ. 10

Σχεδ. 5. Κόσμημα
τεμαχίου ἀρ. 13

10 (253ζ). Μάχαιρα ὄρειχαλκίνη πλήρης (κατὰ τὸ μεταλλικὸν αὐτῆς μέρος). Ἐπὶ τῆς λαβῆς τρεῖς ἦλοι στερεώσεως ἐξέχοντες ἀμφοτέρωθεν.

Μῆκος 0.166, πλάτος (μέγιστον) 0.035, πλάτος λαβῆς 0.014 - 0.017, μέγ. πάχος 0.0035 προεξοχή ἦλων 0.003 - 0.005, διάμ. ἦλων 0.003 - 0.004.

Ὅμοια μείζων ἐξ Αἰγίνης H.B. Walters, Catalogue of the Bronzes in the British Museum, London 1899, ἀρ. 47 εἰκ. 3.

Ἐκ τῆς δευτέρας ταύτης ομάδος τῶν ἐξ Ἀρχαγγέλου ἀγγείων τὰ μὲν τρία πρῶτα εἶναι καθαρῶς YE III B, τὰ δὲ τρία ἄλλα χρονολογοῦνται πρὸς τὸ τέλος τῆς αὐτῆς περιόδου, ἴσως καὶ εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς ἐπομένης (YE III C 1). Τοῦτο δὲν ἀποκλείει νὰ προέρχωνται καὶ τὰ ἕξ ἐκ μιᾶς ταφῆς γενομένης πρὸς τὸ τέλος τῆς YE III B περιόδου.

Ἐκτὸς τῶν περιγραφέντων ἀγγείων, τῶν παραδοθέντων ὑπὸ τῶν κατόχων τῶν κτημάτων, ἔνθα οἱ τάφοι, συνελέγησαν καὶ τὰ ἀκόλουθα τεμάχια κατὰ τὴν ὑπὸ τοῦ κ. Κοντῆ γενομένην ἔρευναν:

11 (438). Τριποδικὸς ἠθμὸς σφζόμενος κατὰ τὸ ἥμισυ περίπου. Οἱ πόδες, τριπλοῖ, στενοῦνται πρὸς τὰ κάτω, ἔνθα ἀπολήγουσι συσπειρούμενοι ἐξωτερικῶς. Πηλὸς κεραμόχρους, ὄχι πολὺ καθαρὸς καὶ ἀτελῶς ὠπτημένος. Ἐπιφάνεια ἀβαφῆς, στοιχειωδῶς λελεασμένη. Αἱ ὀπαί, κατὰ τὸ ἄνω μέρος τοῦ σώματος, ἔχουν ἀνοιγῆ ἐκ τῶν

έξω πρὸς τὰ ἔσω, σχηματίζουσαι κάτω ρομβοειδὲς πλέγμα. Κατὰ τοὺς μεταξύ των ἀπομένοντας χώρους ἐξογκώματα διὰ προσθέτου πηλοῦ.

Μέγ. ὕψος 0.13, διάμ.: βάσ. 0.048 χείλους (καθ' ὑπολογισμόν, ἐξωτερικὴ) 0.105 ὀπῶν (ἔξω) 0.0045.

12 (439) (Πί ν. 64 δ). Τριποδικὸς ἤθμός μικρότερος, σωζόμενος κατὰ τὸ τρίτον περὶ τοῦ ἄνω αὐτοῦ μέρους μετὰ τῆς ἐκφύσεως ἑνὸς τῶν ποδῶν, οἵτινες ἦσαν ἀπλοῖ. Τὰ ἐξογκώματα ἐπλάσθησαν ἐπὶ τῶν τοιχωμάτων πρὸ τῆς ὀπτήσεως, κατόπιν δὲ ἠνοίγησαν εἰς τοὺς ἐναπομείναντας χώρους αἱ ὀπαί, αἵτινες καὶ διὰ τοῦτο δὲν σχηματίζουν κανονικὸν πλέγμα (ὡς ἐπὶ τοῦ προηγουμένου). Πηλὸς καστανόφαιος, ἐπιφάνεια ὀλίγον λελαασμένη.

Μέγ. ὕψος 0.07, μέγ. πλάτος 0.095, διάμ. χεῖλ. (καθ' ὑπολογισμόν) 0.08.

13 (440B). Πρόχου ἢ τριώτου ἢ ἐξέχουσα βάσις, ὡς καὶ τμῆμα ἐκ τοῦ ἄνω αὐτῆς μέρους. Πηλὸς τεφρός, πρὸς τὰς ἐπιφανείας ροδόφαιος. Διακόσμησις διὰ καστανοῦ ἢ ἐρυθροποῦ, ἧς σφάζεται τμῆμα ζώνης ἐπὶ τῶν ὤμων κοσμουμένης διὰ συστάδων τεταρτοκυκλίων συμπληρουμένων ἄνω μὲ ζεύγη τεθλασμένων (Σχ ε δ. 5).

Διάμ. βάσ. 0.09, πάχος τοιχωμάτων 0.005-0.006.

• Συνδυασμὸν τῶν δύο τούτων κοσμητικῶν στοιχείων δὲν γνωρίζω ἀλλαχόθεν.

Σχ ε δ. 6. Κόσμημα
σκύφου ἀρ. 15

Σχ ε δ. 7. Ἄνθος παπύρου
ἐπὶ τοῦ σκύφου ἀρ. 16

14 (440Z) (Πί ν. 64 ε δεξιά). Πυξίδος κυλινδρικής («ἀλαβάστρου») τεμάχιον. Πηλὸς μελοκάστανος, ἐπιφάνεια ὁμοιόχρωμος βεβλαμμένη μάλιστα κάτω. Διακόσμησις διὰ καστανοῦ, ἐν μέρει ἐξιτήλου, τριγῶνων πεπληρωμένων δικτυωτοῦ ἐπὶ τῶν ὤμων.

Μέγ. ὕψος 0.062, μέγ. πλάτος 0.05.

Ἡ κυρτότης τῆς βάσεως μαρτυρεῖ πρῶιμους, σχετικῶς, χρόνους (YE IIIA πιθανῶς).

15 (440Γ) (Πί ν. 64 ε μέσον). Σκύφου τὸ ἄνω μέρος. Πηλὸς πρασινότεφρος, ἐπιφάνεια ὁμοιόχρωμος μὲ τόπον ροδίζοντα ὑπὸ τὸ περίγραμμα τοῦ χεῖλους. Διακόσμησις διὰ καστανοῦ ἀμαυροῦ δικελύφων ὄστρεων (ριπιδιοσχήμων, Σχ ε δ. 6). Ὑπὸ τὸ ταπεινὸν λοξῶς ἐξέχον χεῖλος ὀπῆ ἀνοιγεῖσα μετὰ τὴν ὀπτησιν.

Διαστάσεις 0.092x0.031, πάχος τοιχωμάτων 0.003, διάμ. ὀπῆς 0.03 (ἔσω)-0.035 (ἔξω).

Τὰ ὄστρεα ταυτίζονται πρὸς τὸ μοτ. 25,6 χρονολογούμενον ὡς YE IIIA 2/III B.

16 (440Δ) (Πί ν. 64 ε). Σκύφου μείζονος ἄνω τμῆμα περιλαμβάνον τὸ λοξῶς ἔξω καὶ

ήμικυλινδρικός ἔσω ἐξέχον χεῖλος. Πηλός ροδόφαιος, ἐπιφάνεια ὠχρολευκος ἐστιλβωμένη. Διακόσμησις δι' ἐρυθρωποῦ, τὸ πλεῖστον ἐξιτήλου καταλιπόντος σαφές ροδόχρουν ἴχνος, ἄνθους παπύρου (Σ χ ε δ. 7).

Μέγ. ὕψος 0.052, πλάτος 0.045, πάχος τοιχωμάτων 0.004-0.005.

*Ἡ διακόσμησις ἀσυνήθως ἐνδιαφέρουσα, διότι ἡ παραλλαγή αὕτη τοῦ ἄνθους παπύρου τυγχάνει γνωστὴ μέχρι τοῦδε σχεδὸν μόνον ἐκ τοιχογραφιῶν. Βλ. A. Evans, Palace of Minos III εἰκ. 194, πρβλ. καὶ mot. 11b.d.

17 (440A) (Π ί ν. 64 ε ἀριστερά). Φιαλίδιον(;) χειροποίητον συγκολληθὲν ἐκ 3 τεμαχίων ἑλλιπές μέρος ἄνω. Ἐπιφάνεια ἐφθαρμένη καὶ διακόσμησις, λίαν ἀμαυρά, ταινιῶν. Ὑψος 0.03, διάμ. 0.065.

18 (440E) (Π ί ν. 64 ε τὸ προτελευταῖον δεξιά). Βαθέος ποτηρίου μὲ πλαστικὴν ζώνην τεμάχιον. Πηλός μελανότεφρος, διακόσμησις σπείρας μὲ πολλὰς ἐλίξεις.

Πάχος τοιχωμάτων 0.008.

19-21 (Π ί ν. 64 γ). Τεμάχια τριῶν ψευδοστόμων ἀμφορέων (δύο μικρῶν, ὧν ὁ ἕτερος σφαιρικός). Ἐπὶ τῶν τεμαχίων τῶν δύο μικροτέρων ἐνάλληλοι γωνίαι καὶ συστάδες καμπυλῶν, ἐπὶ δὲ τοῦ μείζονος συστάδες τεταρτοκυκλίων ἐπὶ τῶν ὠμων καὶ ζώνη τεθλασμένων ἐπὶ τοῦ ἄνω μέρους τοῦ σώματος.

Σ. Ι. ΧΑΡΙΤΩΝΙΔΗΣ

Ρόδος: α-δ. Μυκηναϊκά ἀγγεία ἐκ Κοσκινού

ΣΕΡ. ΧΑΡΙΤΩΝΙΔΗΣ

Ρόδος, Μυκηναϊκά αγγεία: α-β. Ἐκ Κοσκινοῦ, γ-ε. Ἐκ τῆς μυκηναϊκῆς ἀκροπόλεως τοῦ Ἀρχαγγέλου
ΣΕΡ. ΧΑΡΙΤΩΝΙΔΗΣ

Ρόδος: α-ζ. Ἴαγγεῖα ἐκ τῆς Μυκηναϊκῆς ἀκροπόλεως τοῦ Ἴ�ρχαγγέλου

ΣΕΡ. ΧΑΡΙΤΩΝΙΔΗΣ